

Het grote Sinterklaasboek

RUBINSTEIN

Inhoud

9 Hoofdpiet vertelt

Bas Ragas & Esther Leeuwrik

35 Sint en het geheim van de verdwenen wortels

Albert Verlinde & Noëlle Smit

67 Wie van de twee?

Alice Dutoit & Gustav Dejert

99 Sammie en het reuzenmysterie

Katja en Wim Schuurman & Joey Chou

131 Sinterklaas en de tijdmachine

Winston Gerschtanowitz & Bill Robinson

163 Sint zit vast

Thomas Acda & Aron Dijkstra

189 Een brief aan Sinterklaas

Carlo Boszhard & Harmen van Straaten

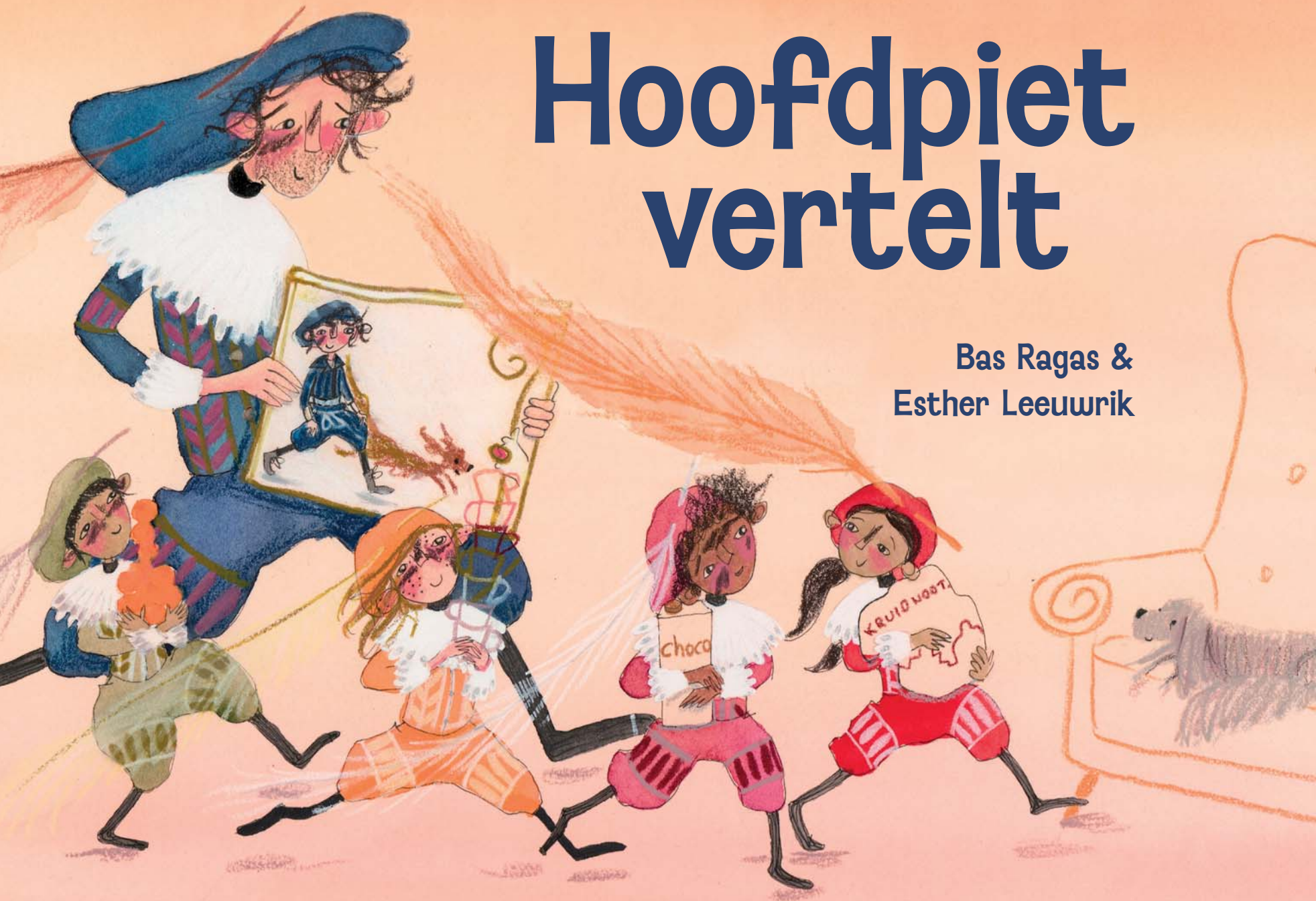

221 Sint gaat de wereld rond

Nicolette van Dam & Robert Scheffner

Hoofdpiet vertelt

Bas Ragas &
Esther Leeuwrik

'Hoofdpiet, alsjeblieft, vertel nog één keer dat verhaal van toen stoute kinderen nog in de zak van Sinterklaas mee naar Spanje moesten.' Zou Hoofdpiet erin trappen?

'We kunnen echt nog niet slapen, dat verhaal dat u...'

'Oké,' moppert Hoofdpiet, 'maar daarna moeten jullie naar bed.'

'Ja,' zeggen alle pietjes opeens heel braaf. Dan begint Hoofdpiet te vertellen.

In Haarlem is het koud zoals het dat alleen vroeger kon zijn. De sneeuw waait door de lege straten en slaat tegen de ramen van het stadhuis. Het heerlijk avondje is gekomen en de koks, chocolademakers en banketbakkers hebben het er maar druk mee. Iedereen haast zich om snel naar huis te komen, behalve een klein jongetje en zijn ruwharige teckel Sigaar, zij slenteren maar wat rond.

‘Hé, deugniet, donder op joh. Je loopt in de weg,’ schreeuwt een koetsier die met zijn koets over de kasseien van de Grote Markt raast.

Ook al heeft Deugniet geen ouders en broertjes of zusjes, hij voelt zich nooit alleen. Want Deugniet heeft Sigaar, zijn lieve teckel. Ze horen nergens bij, maar wel bij elkaar.

'Hier Sigaar, wil jij ook een worstenbroodje? Of wil je een beetje verse melk?'

's Avonds smokkelt Deugniet zijn hondje de slaapzaal in van het Burgerweeshuis. Want samen in bed is veel gezelliger dan alleen.

'Kom Sigaar, kruip maar onder mijn jas. Sst, niet blaffen, anders wordt iedereen wakker.' Als de directrice van het weeshuis, mevrouw Serpentia, het maar niet merkt.

'Trek je staart onder de dekens, Sigaar, anders dan...'

'Ho-ónd!' roept Pelle, de pestkop van de slaapzaal.

'Stil nou!' sist Deugniet.

'Er ligt hier een hond in bed!' gilt Pelle. Iedereen schrikt wakker. Mevrouw Serpentia ook.

De directrice stuift naar binnen. 'Wat is hier aan de hand?'

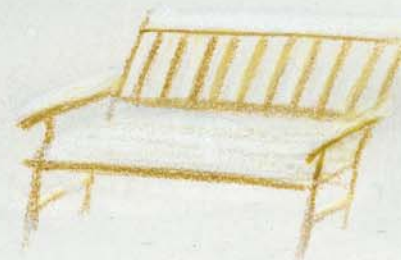
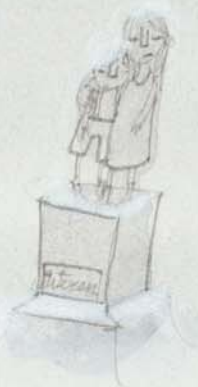
'Niet bewegen, Sigaartje,' fluistert Deugniet met trillende stem.

'Mevrou-óúw, d'r ligt een vieze rat in dat bed!' schreeuwt Pelle.

'Grrr, ik ben geen rat en al helemaal niet vies,' gromt Sigaar net iets te hard.

'Jij wil ook niet deugen hè, jochie. Naar buiten met die vieze hond!' zegt mevrouw Serpentia streng. Sigaar moet naar buiten, de koude nacht in, alleen.

'Pst, Sigaartje, heb je honger?' Sigaar spitst zijn oren als hij zijn baasje ziet. Deugniet voert zijn vriendje via het raam kleine stukjes suikerbrood. Sigaar schrokt het brood naar binnen, geeft een knipoog aan Deugniet en valt dan in slaap, terwijl de sneeuw zachtjes op zijn kop valt.

De volgende avond is het zover: alle kinderen in Nederland mogen hun schoen zetten. Ook in het weeshuis. Iedereen vindt het spannend. Zou Sinterklaas ook dit jaar weer komen? Zenuwachtig vallen ze in slaap.

Eindelijk is het ochtend. Maar...

'De schoenen en laarzen zijn leeg!' gilt pestkop Pelle.
'Waar zijn alle cadeautjes? Oooh, kijk hij daar, hij heeft vast alles gestolen. Want hij deugt niet!'